

РЕШЕЊЕ

П.Бр. 37673. од 26. октобра, 1931. год.,

о распоређивању звања писара Српске краљевске академије наука у Београду

Министар просвете, у сагласности са претседником Министарског савета, Министром унутрашњих послова, министром правде и заступником министра финансија на основу § 347. Закона о чиновницима, а пошто звање писара Српске краљевске академије у Београду није разврстано Законом о чиновницима, 26. октобра 1931. године, решио је да се звање писара Српске краљевске академије у Београду распореди у IV и V положајну групу, с тим да то звање могу добити само она лица која испуњавају услове за секретара Министарства просвете.

П.Бр. 37673. — Из Министарства просвете, Опште одељење, од 18. новембра 1931. године, у Београду.

Службене новине Бр. 280. — LXXXIX од 30. новембра, 1931. год.

УРЕДБА

Бр. 75500. — I од 27. октобра, 1931. год.,

о додацима на скупоћу државних пензионера пензионисаних по ранијим законима

На основу члана 51. Закона о додацима на скупоћу државних службеника грађанског и војног реда, пензионера и пензионерки од 28. фебруара 1922. и чл. 2. Закона о измени законских одредаба, којима се прописује са слушање или одлучивање Министарског савета односно сагласност Финансијског одбора Народне скупштине, Претседник Министарског савета, на предлог Министра финансија, а по саслушању Министра правде и двојице по рангу најстаријих министара, под Бр. 75500/I, од 27. октобра 1931. одлучио је, да се Одлука Министарског савета о додацима на скупоћу државних пензионера и пензионерки Д.Р.Број 107201. од 8. октобра 1924. са свима изменама и допунама измени и да гласи:

I Лични додаток на скупоћу

Чл. 1. — (1) Лични додаток на скупоћу припада према разреду скупоће места у коме се пензионер стално настани.

(2) Разред скупоће и његово подручје одређује се према прописима, који у том погледу важе за активне државне службенике.

Чл. 2. — Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по законским прописима, који су важали пре ступања на снагу Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923., Закона о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., припада месечни лични додатак на скупоћу по овој табели:

I Онима који су пензионисани са више од 20 година службе признате за пензију:

са годишњом пензијом у динарима или крунама:	у месном разреду скупоће:		
	I	II	III
до 2999	1200	1000	900 дин.
од 3000—4999	1400	1200	1000 "
" 5000—6999	1600	1400	1200 "
" 7000 на више	1800	1600	1400 "

II Онима који су пензионисани са 20 или мање година службе признате за пензију:

са годишњом пензијом у динарима или крунама:	у месном разреду скупоће:		
	I	II	III
до 2999	900	800	700 дин.
од 3000—4999	1000	900	800 "
" 5000—6999	1200	1000	900 "
" 7000 на више	1400	1200	1000 "

III Онима који су пензионисани са звања званичника и служитеља или звања њима равног:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
500	450	400 дин.

Чл. 3. — (1) Пензионерима из претходног члана, који су на дан пензионисања имали најмање 20 година службе признате за пензију, а пензионисани су са звања: покрајинског намењеника, бана, изванредног посланика и пуномоћног министра, председника и члана: Државног савета, Главне контроле, Касационог суда у Београду, Стола седморице у Загребу, Врховног суда у Сарајеву, Великог суда у Подгорици и Одељења Касационог суда у Новом Саду, помоћника министра, председника и потпредседника Апелационих судова, управника Управе фондова, управника Самосталне монополске управе, Одељних престојника бивших Земаљских влада у Загребу и Сарајеву, редовног професора универзитета, ђенерала наше војске од уједињења до увођења у живот Закона о устројству војске и морнарице и ђенерала пређашње српске и црногорске војске, припада на име личног додатка на скупоћу по 3000 динара месечно, без обзира на величину пензије и место сталног становања.

(2) Овај додатак припада и пензионисаним министрима без обзира на године службе.

(3) Немају право на овај додатак они пензионери, који нису пензионисани са напред набројаних звања, без обзира на њихов ранг.

Чл. 4. — (1) Пензионерима из члана 2 који примају као пензију потпуне припадности положаја са кога су пензионисани, припада месечно лични додатак на скупоћу по овој табели:

I Онима који су пензионисани са звања чиновника:

са годишњом пензијом у динарима или крунама:	у месном разреду скупоће:			дин.
	I	II	III	
до 2999	1500	1300	1100	
од 3000—4999	1700	1400	1200	"
" 5000—6999	2000	1600	1300	"
" 7000—8999	2100	1800	1500	"
" 9000 на више	2200	1900	1600	"

II Онима који су пензионисани са звања званичника или звања њему равнoг, без обзира на величину пензије.

у месном разреду скупоће:

I	II	III
750	700	650

III Онима који су пензионисани са звања служитеља или звања њему равнoг, без обзира на величину пензије:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
650	600	550

(2) Под пуним пензионерима по овом члану подразумевају се и они службеници, којима су за пензију урачунате и ратне године, те само на основу тога примају потпуне припадности положаја са кога су пензионисани.

(3) Изузетно припадају званичницима и служитељима државних саобраћајних установа, пуним пензионерима, и даље досадашњи додана скупоћу по члану 11. Закона о додацима на скупоћу активних службеника, пензионера и пензионерки државних саобраћајних установа од 30. марта 1922. са изменама и допунама од 13. априла 1922.

Чл. 5. — Породица умрлих државних службеника, којима је породична пензија одређена

према припадностима по законским прописима, који су важили пре ступања на снагу Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923, Закона о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28 октобра 1923, припада лични додатак на скупоћу из члана 2, и то:

а) по табели II ако је умрли службеник, од кога породица право доводи, био чиновник, и б) по табели III ако је умрли службеник од доба породица право доводи, био званичник или служитељ односно имао њима равнo звање.

Чл. 6. — (1) Пензионерима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. Закону о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и 6. септембра 1929. и Закону о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., лични додатак на скупоћу припада по истом проценту, по коме им је одређена пензија, узимајући за основ лични додатак на скупоћу који им је припадао у часу пензионисања.

(2) Онима од напред поменутих пензионера, који су пензионисани пре 1. августа 1926, лични додатак на скупоћу, одређен по одредби претходног става, биће за онолико мањи, колико предвиђа решење Министарског савета ДРБр. 99000/26, а онима који су пензионисани у време од 1. јануара 1929. до 1. октобра 1931., и којима је у решењу о регулисању пензије узет као основ и додатак на службу односно положајни додатак, односно додатак

на чин и звање, лични додатак на скупоћу, одређен по одредби претходног става биће за онолико мањи, колико износи 5% од укупних месечних припадности изузимајући породични додатак на скупоћу.

(3) Подофицирима и жандармима којима је пензија одређена према припадностима по Закону о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и 6. септембра 1929., Закону о жандармерији од 27. септембра 1930. и Уредби о изменама и допунама одредаба Закона о жандармерији, и Закона о жандармеријском пензионском фонду од 22. марта 1929. лични додатак на скупоћу припада по истом проценту, по коме им је одређена пензија, узимајући за основ овај месечни лични додатак на скупоћу:

а) за наредника-водника, вођу у ваздухопловству, вођу у морнарици, и наредника I класе у жандармерији:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
940	752	705 дин.

б) за наредника, поднаредника и вишег и нижег музичара у војсци и морнарици, и за наредника II класе и поднаредника у жандармерији:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
679	582	523 дин.

в) за каплара у жандармерији и жандарма:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
523	485	465 дин.

(4) Лични додатак на скупоћу по овом члану не може бити месечно мањи од:

а) за оне који су пензионисани са звања чиновника, наредника-водника, вође у ваздухопловству, вође у морнарици и наредника I класе у жандармерији:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
550	500	450 дин.

б) за оне који су пензионисани са звања званичника или служитеља, наредника, поднаредника и вишег и нижег музичара у војсци и морнарици, наредника II класе, поднаредника и каплара у жандармерији и жандарма:

у месном разреду скупоће:

I	II	III
400	350	300 дин.

Чл. 7. — Министрима и бановима којима је пензија одређена по одредбама Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда, од 31. јула 1923., Закона о допуни члана 139. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 24. јуна 1929. и Закона о називу и подели Краљевине на управна подручја од 3. октобра 1929., припада лични додатак на скупоћу из члана 3, без обзира да ли им је пензија одређена према плати министра односно бана или према плати њиховог ранијег чиновничког звања.

Чл. 8. — Породицама умрлих државних службеника, министара и банова, којима је породична пензија одређена према припадностима по Закону о чиновницима и осталим

државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923., Закону о устројству војске и морнарице од 9. августа, 1923 и 6. септембра 1929. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., припада исти лични додатак на скупоћу који су имала или би имала лица, , од којих право доводе, да су стављена у пензију у часу смрти.

Чл. 9. — (1) Лицима која примају милосне опскрбине, животне ренте, помоћи, признања и потпоре, а на основу и у границама законских прописа, који су важили при ступању на снагу Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923., Закона о устројству војске и морнарице од 9. августа 1923. и Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., припада лични додатак на скупоћу по одредбама члана 2. према томе, да ли се уподобљавају чиновницима или званичницима односно служитељима.

(2) Лицима која примају помоћ по чл. 125. Закона о чиновницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. и чл. 109. Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923., као и лицима, која примају милостињу по акту Владалачке милости или сталну месечну или годишњу помоћ с правом на додатак на скупоћу по законима о изванредној државној помоћи, донетим после 1. септембра 1923., припада минимални лични додатак на скупоћу предвиђен у ставу 4., члана 6. за чиновнике.

Чл. 10. — Сирочад државних службеника без оца и мајке, која прима узгојни принос, добија на име личног додатка на скупоћу по 10 динара дневно.

Чл. 11. — Муж и жена, обоје пензионери, имају сваки за себе право на потпун лични додатак на скупоћу. Ово важи и кад је један службеник пензионер, а други активни државни службеник.

Чл. 12. — Пензионерима на војној дужности припада лични додатак на скупоћу као у грађанству. Ако би им према чину у војсци припадао већи лични додатак на скупоћу имају право на додатак тога чина.

II Породични додатак на скупоћу

Чл. 13. — Сва лица која по овој уредби примају лични додатак на скупоћу имају право и на породични додатак на скупоћу, изузев пензионера из става 1. и 2. члана 3, пензионисаних министара и банова, из члана 7., и њихових породица, и сирочад државних службеника из члана 10.

Чл. 14. — Породични додатак на скупоћу износи 150 динара месечно и припада за закониту жену и за свако дете у законитом браку рођено или позакоњено. У овај износ рачуна се и законски додатак на децу предвиђен у члану 143 и 149 Закона о чинов-

ницима и осталим државним службеницима грађанског реда од 31. јула 1923. и чл. 129. и 135. Закона о државном саобраћајном особљу од 28. октобра 1923.

Чл. 15. — Пензионеру муслиманске вероисповести, који има више жена, припада породични додатак на скупоћу само за једну жену.

Чл. 16. — Породични додатак на скупоћу за жену не припада:

- а) кад је жена активни или пензионисани државни службеник;
- б) кад је жена у служби државе као контрактурални чиновник, дневничар или хонорарни службеник;
- в) кад жена има више од 200 динара чистог месечног дохотка, и
- г) кад жена живи одвојено услед брачних размирица, без обзира да ли је поведена бракоразводна парница или не.

Чл. 17. — Породични додатак на скупоћу за позакоњено дете припада од првог дана иза месеца у коме је дете позакоњено.

Чл. 18. — (1) Ако су отац и мати лични пензионери, или је једно од њих лични пензионер а друго активни државни службеник, право на породични додатак на скупоћу за дете припада оцу. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака додатак припада

супружнику, код кога је дете на издржавању.

(2) Ако је мати лични пензионер а отац слободне професије мати нема право на породични додатак на скупоћу за дете, изузев ако је отац сиромашног стања и неспособан за привређивање. У случају њиховог одвојеног живота или разведеног брака мати има право на породични додатак на скупоћу за дете, ако је оно код ње на издржавању.

(3) Ако је жена, лични пензионер, преудата има права на породични додатак на скупоћу за дете из првог брака.

(4) Ако жена која није лични пензионер ни активни државни службеник живи одвојено од мужа државног пензионера, или је брак разведен, породични додатак на скупоћу за дете има се исплаћивати жени, ако је дете код ње на издржавању.

Чл. 19. — Породични додатак на скупоћу за дете односно разлика од законског додатка на децу до 150 динара не припада:

- а) кад дете наврши 16 година живота;
- б) кад дете у јавној или приватној служби има више од 200 динара чистог месечног дохотка у новцу или њему равног у натури;
- в) кад се дете смести у јавни, грађански, војнички, добротворни или васпитни завод, домаћи или страни, па ужива бесплатно издржавање вредност којег износи више од 200 динара месечно;
- г) кад дете било од домаћих било од страних установа прима школску или научну стипендију, помоћ или благодејање, који износе више од 200 динара месечно;

д) кад дете ступи у трговачку радњу, на занат или у какво предузеће као ученик, па му послодавац даје потребно издржавање без награде, и

ђ) кад дете има више од 200 динара месечног дохотка од имања покретног или непокретног, или кад прима породичну пензију већу од 250 динара месечно.

Чл. 20. — (1) Изузетно припада породични додатак на скупоћу за дете односно разлика од законског додатка на децу до 150 динара и после навршене 16 године живота, а под условима тачке б)–ђ) претходног члана:

а) за кћер која своје удовом оцу води кућу, и то до удаје, а најдаље до пунолетства;

б) за дете које је душевно или телесно трајно неспособно за привређивање, и

в) за дете које се школује у земљи или иностранству, у јавним или признатим приватним школама, опште или стручне наставе, и то само за оно време у коме га надлежна школска управа води као свој редовног ученика, а најдаље до навршене двадесет треће године живота, изузев ако се дете пре тог времена удоми или ожени, или ако ступи на одслужење обавезног рока у војсци.

(2) Похађање вечерњих и повремених курса у погледу породичног додатка на скупоћу за дете не сматра се као школовање.

Чл. 21. — (1) Кад деца без оца и мајке примају породичну пензију, лични додатак на скупоћу припада само најстаријем, који ће за

остале уживаоце исте пензије имати породични додатак на скупоћу.

(2) Ако деца која примају породичну пензију по оцу или мајци имају у животу једног родитеља, који је активни или пензионисани државни службеник, не припада им лични додатак на скупоћу, већ њихов родитељ има право на породични додатак на скупоћу за њих.

(3) Изузетно од претходног става лични додатак на скупоћу припада најстаријем, ако деца примају породичну пензију по оцу а имају у животу мајку, која је преудата а није активни државни службеник ни лични пензионер. Најстарији ће у овом случају примати породични додатак на скупоћу за остале уживаоце исте пензије.

(4) Ако деца примају породичну пензију по оцу заједно са маћехом, онда лични додатак на скупоћу припада маћехи, која ће за остале уживаоце исте пензије примати породични додатак на скупоћу, и то ако живе заједно. У противном лични и породични додатак на скупоћу сабирају се и цео збир се дели као пензије.

III Оиште одредбе

Чл. 22. — Бесплатно лечење у јавним болницама не утиче на право примања како личног тако и породичног додатка на скупоћу.

Чл. 23. — У случају промене у току месеца лични и породични додатак на скупоћу обрачунаће се од првог дана наредног месеца.

Чл. 24. — Пензионерима који од личног рада или имања имају више од 3000 динара чистог месечног дохотка не припада како лични тако и породични додатак на скупоћу. Ово не важи за пензионисане министре, за оне личне пензионере који су пензионисани по навршетку 20 година ефективне службе признате за пензију, и за оне пензионерке које примају породичну пензију а имају више од 65 година живота.

Чл. 25. — (1) Пензионерима који нису навршили 65 година живота а баве се самосталном радњом, за обављање које је потребно овлашћење односно дозвола надлежне власти, не припада како лични тако и породични додатак на скупоћу, без обзира на величину прихода који из овако самосталних занимања потиче.

(2) Ако пензионер услед душевне или телесне неспособности обустави рад и пре престанка дозволе, припада му право на лични и породични додатак на скупоћу.

(3) Пренос радње на лица, према којима пензионер има законску дужност издржавања, не повлачи право на лични и породични додатак на скупоћу. Ово важи и кад пензионер радњу, за коју има дозволу власти, не обавља лично већ преко других лица (пословође, помоћника, надзорника).

Чл. 26. — Под чистим дохотком по овој уредби сматра се доходак, који преостане пошто се од бруто дохотка одбију сви терети, којим је овај оптерећен.

Чл. 27. — Неспособност за рад и привређивање по овој уредби доказиваће се уверењем двају лекара у јавној служби.

Чл. 28. — (1) За примање личног и породичног додатка на скупоћу пензионер ће поднети надлежној благајници пријаву и доказе, које прописује Министар финансија. Ако пријаву не поднесе у року од 90 дана, рачунајући од дана стеченог права, лични и породични додатак на скупоћу припада му од првог дана иза месеца, у коме је пријаву поднео.

(2) За сваку промену, која повлачи губитак права на лични и породични додатак на скупоћу, мора пензионер најдаље у року од 30 дана, рачунајући од дана наступеле промене, поднети нову пријаву. За противно поступање пензионер ће бити одговоран по одредбама члана 29 ове Уредбе.

Чл. 29. — (1) Пензионер за кога се утврди, да је поднео неистиниту пријаву и по њој примао лични и породични додатак на скупоћу, губи право како на лични тако и на породични додатак на скупоћу, за једну годину, а незаконито примљена сума наплатиће се од његових пензиских принадажности административним путем по одредбама Закона о чиновницима. Одлуку о губитку права доноси Министар Финансија.

(2) Поред овога овакав пензионер ће се ставити под дисциплинско поступање и оптужити кривично за дело преваре.

Чл. 30. — (1) Сва потребна објашњења за примену ове уредбе даваће Министар финансија.

(2) Жалбе по споровима, који настану услед примене ове уредбе, подносе се Министарству финансија.

Чл. 31. — Претседник Министарског савета на предлог Министра финансија, може путем уредбе мењати величину личног додатка на скупоћу и услове, под којима се стичу и губе права на лични и породични додатак на скупоћу.

Чл. 32. — Ова уредба добија обавезну снагу првог дана наредног месеца иза месеца, у коме је обнародована у „Службеним новинама”, и тада престаје важити одлука Министарског савета ДРБр. 107201. од 8 октобра 1924 са свима изменама и допунама.

Бр. 75500/1. — Из Општег одељења Министарства финансија, од 27 октобра 1931.

Службене новине Бр. 285. — ХСШ. од 5. децембра, 1931. год.

ПРАВИЛНИК

Бр. 41195. од 24. новембра, 1931. год.,

о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у Министарству грађевина и то: дипломираних правника, техничара, административних, рачунских и архивских чиновника, практичних техничара, надзорника путова и надзорника вода

На основу § 14 и 260 Закона о чиновницима од 31 марта 1931 год., прописује се следећи Правилник о полагању државног стручног испита чиновничких приправника у Министарству грађевина и то: дипломираних правника, техничара, административних, рачунских и архивских чиновника, практичних техничара, надзорника путова и надзорника вода:

Циљ полагања испита

Чл. 1. — Овај испит полаже се ради стицања права чиновничких приправника за постављење на чиновничка службена места.

Овим испитом има да се оцени, да ли кандидат поред теориске има и практичне спреме